

KIITUSKÄSKKIRI

8. märtsil tähistame rahvusvahelist naistepäeva. See on kogu maailma emade ja töötavate naiste päev, kes võitlevad oma laste õnne, rahu, rahvaste julgeoleku ja sotsiaalse progressi eest.

Meie instituudi naistöötajad ja üliõpilased, täites eeskujulikult töö- ja õppeülesandeid, annavad ka oma osa kogu maailma töötavate naiste ja emade ühisesse võitlusesse inimkonna parema tuleviku eest.

Seoses üldrahvaliku pidupäevaga

KÄSIN:

avaldada kiitust rahvusvahelise naistepäeva puhul ja eeskujuliku ametialase, õppe- ning ühiskondliku töö eest järgmistele naisõppejõududele, -töölisele, -teenistujatele ja -üliõpilastele:

Maie Aasmaa, TI-61 õhtune üliõpilane;

Mai Alt, ÖTO labori vaneminsener;

Stella Aleksejeva, raamatupidamise kateedri vanemlaborant;

Tiiu Ando, TP õhtune diplomand;

Viive Armei, kehalise kasvatuse kateedri assistent;

Jelizaveta Azarova, matemaatika kateedri laborant;

Fivea Baranina, ehitusjaoskonna meister;

Ljudmilla Bežanitskaja, LA-107 õhtune üliõpilane;

Lea Brinkmann, turbiinidetallide tehnoloogia automaatprojekteerimise tööstusharulabori insener;

Nadežda Bodrenkova, LA-107 õhtune üliõpilane;

Svetlana Dereko, MM-88 üliõpilane;

Nadežda Djatškova, III ühiselamu majanõukogu liige;

Marie Edala, põlevkivikeemia ja -sünteesi probleemlabori vanemlaborant;

Malle Enok, trüki- ja kirjastusosakonna toimetaja;

Natalja Granat, TU sektori vaneminsener;

Reet Grüner, LS-41 üliõpilane;

Aminda Grünmann, kehalise kasvatuse kateedri laborant;

Tiiu Heinmets, füüsika kateedri assistent;

Aino Heinpalu, ÖTO labori vaneminsener;

Silvia Hiibus, teadusliku kommunismi kateedri assistent;

Hiie Hindrikus, raadiotehnika kateedri dotsent;

Maire Hääl, konstrueerimis-eksperimentaalosakonna vanemkunstnik;

Anna-Maria Hürri, ehitusjaoskonna maaler;

Veera Igumenova, majandusosakonna koristaja;

Olda Kallaste, konstrueerimis-eksperimentaalosakonna vanemraamatupidaja;

Rutt Kail, sanitaartechnika probleemlabori insener;

Kaie Kerem, poliitilise ökonomia kateedri assistent;

Elvine Kivirähk, metallide tehnoloogia kateedri vanemlaborant;

Liia Konovalova, keemiatööstuse protsesside ja aparatuuride kateedri labori juhataja;

Gerda Koidla, raamatukogu sektorijuhataja;

Mare Komendant, matemaatika kateedri laborant;

Ludmilla Krivova, ehitusjaoskonna maaler;

Mai Krikk, NLKP ajaloo kateedri assistent;

Ljudmilla Kudrjašova, AI-87 üliõpilane;

Ljudmilla Kuznetsova, MM-48 üliõpilane;

Piret Kõuts, TU sektori osakonnajuhataja;

Helga Kübarsepp, majandusosakonna komandant;

Inge Künsar, KA-81 üliõpilane;

Linda Lagle, peenmehaanika kateedri laborant;

Katrin Lannes, ehituskonstruksioonide kateedri vaneminsener;

Anne Lindma, teenindusökonomika kateedri labori juhataja;

Imbi Loigna, MT-81 üliõpilane;

Viivika Loomet, ÖTO labori vaneminsener;

Heli Lootus, soojusenergeetika kateedri assistent;

Krista Luige, õppeosakonna dišpetšer;

Galina Lvova, tehniliste õppevahendite teenistuse fotograaf;

Erna-Helene Maiste, elektrotehnika aluste kateedri vanemlaborant;

Valentina Maleiko, vormistamisbüroo insener;

Jevdokia Madis, NLKP ajaloo kateedri dotsent;

Aime Mahlapuu, TU sektori vaneminsener;

Maili Maasik, linna- ja töökollektiivi sotsiaalse arengu juhtimise harulabori vanemlaborant;

Helvi-Lehti Meinberg, TU sektori insener;

Ülle Merilain, ÖTO labori insener;

Eda Mesila, masinaehituse tehnoloogia kateedri vanemlaborant;

Ene Mitt, MT-81 üliõpilane;

Galina Moša, ehitusjaoskonna maaler;

Raili Muldmäe, TE-81 üliõpilane;

Reet Määd, kaugõppeteaduskonna vanemmetoodik;

Nelli Nergi, KO-61 üliõpilane;

Vilve Niinepuu, FP-61 õhtune üliõpilane;

Liidia Ohlau, trüki- ja kirjastusosakonna brošeeriija;

Tatjana Osmolovskaja, MM-88 üliõpilane;

Galina Paaps, KA-87 üliõpilane;

Helmi Pertel, majandusosakonna koristaja;

Viiavian Piroža, keelte kateedri assistent;

Kate Pikka, LS-61 üliõpilane;

Pilvi Ploomipuu, arhiivi juhataja;

Tiia Pormann, TM-41 üliõpilane;

Isina Pozdajakova, AM-47 üliõpilane;

Tamara Primak, TU sektori vanemlaborant;

Milvi Puskar, trüki- ja kirjastusosakonna brošeeriija;

Lelli Püvi, LA õhtune diplomand;

Ülle Raudsepp, MP-41 üliõpilane;

Krista Raukas, KÜ-81 üliõpilane;

Senta Reeder, majandusosakonna vaneminsener;

Wilma Reier, autotranspordi kateedri laborant;

Võbe Rimmel, sanitaartechnika probleemlabori vaneminsener;

Aime Rong, TI-101 üliõpilane;

Irina Roste, TU sektori vaneminsener;

Lukreetsia Saks, informatsioonitöötlemise kateedri vanemõpetaja;

Liidia Sassi, filosoofia kateedri laborant;

Tamara Solovjova, TR diplomand;

Tatjana Strizak, graafika kateedri assistent;

Ljubov Škäg, turbiinidetallide tehnoloogia automaatprojekteerimise tööstusharulabori insener;

Ida Tali, TU sektori vaneminsener;

Elen Talimets, anorgaanilise keemia kateedri vanemõpetaja;

Anne Tammekänd, ÖTO labori insener;

Reet Tenno, insenerensümoloogia uurimisgrupi vaneminsener;

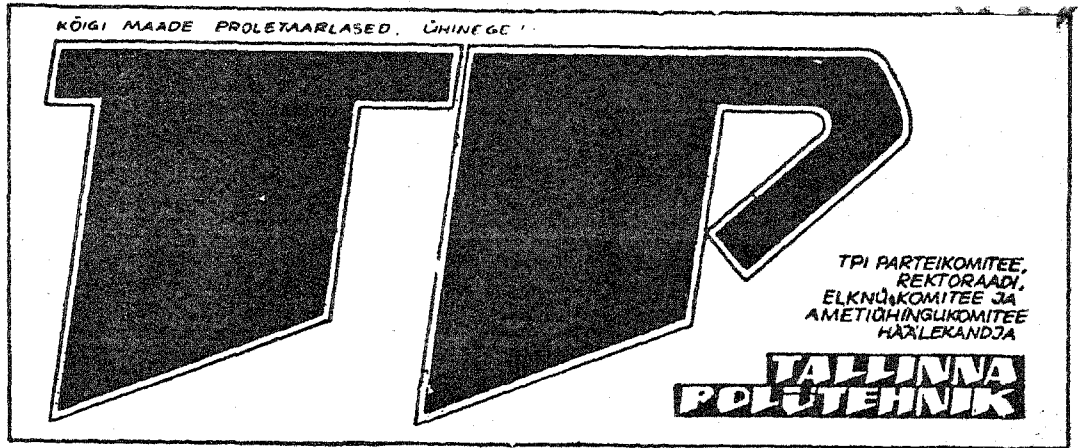
Elvi Tomann, TU sektori vaneminsener;

Erna Toomaru, raamatukogu sektorijuhataja;

Natalia Tokareva, EE-67 üliõpilane;

Rita Truupõid, masinaehituse tehnoloogia kateedri laborant;

(Järg 2. lk.)

Nr. 7 (852)

Reedel, 4. märtsil 1977

XXVIII AASTAKÄIK

8. märts – Rahvusvaheline naistepäev

Tutvustame komsomolijunkte

ÕPPIDA ISE ENDA EEST VASTUTAMA

ja oma praeguse eriala kasuks. Nüüd on juba IV kursus käsil ja ausalt öeldes seni veel kahetsenud ei ole.

◆ Kui kaua oled teinud komsomolitööd ja mida see on sulle andnud?

Meie instituudis olen teinud komsomolitööd alates sellest ajast, kui astusin ettevalmistusosakonda. Olin siis oma grupi komsorg. Hiljem olin ELKNU TPI komitee kultuur-massilise töö sektori juhataja. See oli kõige meeldivam ja südamelähedasma töö. Andnud on komsomolitöö mulle eelkõige suhtlemisoskuse, samuti palju meeldivaid sõpru enda ümber. Muudugi ka oskuse organiseerida

oma aega planeerida.

◆ Kas ühiskondlik aktiivsus ja õppetöö teineteist segama ei hakka?

Seni veel mitte. Midagi tege-mata ei ole jäänud ja ööst lisa pole vaja olnud ka võtta.

◆ Tean, et oled juba mitu aastat osalenud ÜTÜ-s. Mida oled saavutanud, mis on veel plaanis?

ÜTÜ-s olen tööd teinud alates I kursusest. Senine parim saavutus on II järgu diplom vabariiklikul konkursil. Praegu töötan ikka sama teema kallal edasi. Probleem on ju huvitavaid teemasid leida, mis on huvitavad keskkonnakaitseks.

Keemiateaduskonna uus komsomolisekretär on EWE KASE-LAAN (KO-81, pildil). Järgneva lähikese intervjuu abil püüdsin pilku heita tema töödele ja tegemistele.

◆ Kuidas sinust sai tipikas ja miks otsustasid just oma praeguse eriala kasuks?

Minu suurimaks sooviks oli astuda Tallinna Riiklikku Kunstiinstituuti. Kuna ma sinna aga konkursiga sisse ei pääsenud, siis oma tuttavate soovitusel ja õhutusel otsustasin TPI

KIITUSKÄSKKIRI

(Algus 1. lk.)

Riina Tupits, TL-61 üliõpilane;
Eisa Tõnismann, ettevalmistusosakonna juhataja;
Eha Tõnupärt, EE-62 üliõpilane;
Tatjana Ussanova, MM-68 üliõpilane;
Niina Varjagina, ehitusjaoskonna maaler;
Maimo Vellamäe, turbiinidetailide tehnoloogia automaatprojekteerimise tööstusharutori insener;
Sirje Viilup, patendiosakonna vaneminsener;
Hilda Virrok, OTO vaneminsener;
Ülla Vooder, III ühiselamu majanõukogu liige;
Vaiko Võisula, poliitökonoomia kateedri laborant;
Kutti Ounapuu, MM-101 üliõpilane.

REKTOR B. TAMM

23. veebruaril asetamise pärga sõjaohvrite mälestuskivile. MEIDA JALASTI foto.

Filmiklubis on sel semestril juba mitu klubiõhtut toimunud, kuid uue semestri tegevust leheveergudel tutvustatud ei ole. Püüame selle lünga täita.

Kes esimestest klubiõhtutest osa võtsid, vist ällatusid meie programmist, sest tavaliselt ei ole me dokumentalistikale nii suurt rõhku pannud, k. a. oma vabariigi kineastide tööd. Praegu on aga käimas ülevabariigilised dokumentaalfilmide päevad ja usun, et vaadatud tõsielufilmid ka ise veensid vaatajat, et nendega tutvumine polnud just mahavisatud aeg.

Meie dokumentalistika tase väärilajemat tutvustamist ja kus seda mujal ikka teha kui mitte filmiklubides, sest näiteks meil hästi vastuvõetud «ADRA JÄREL» (Jüri ja Märt Müür) ei ilmunud Tallinnas üldse ekraanile, kuna tunnistati tavalise vaataja jaoks liialt kitsalt põllumajandusspetsiifiliseks ja seega ebahuvitavaks. Kas aga peab meie publikule siis pakkuma ainult värvilisi reklaambrosüürlikke klantspilte, kui on olemas ka asjalikke probleemfilme? Oigus küll, need tõsised probleemfilmid (J. Müür «Võoras higi», «Põllul pole lage», «Läbi halli kivi» jt.) jätsid esialgu mulje, et meie vabariigis on tulipunkts põllumajandus ja tema korraldamine, õieti korraldamatus.

Nii ei hakanudki varem silma laiemat temaatikaga probleemfilme. Võib-olla oli see tingitud režissööride (J. ja M. Müür) kitsamast spetsialiseerimisest ja sellestki, et teised tõsielufilmide loojad ei leidnud neid erutavat ja kaasakiskuvat eluala. Nüüd siis valmistada meeldiva ällatuse V. Käspere-Andersoni «Ketrjad» Balti Manufaktuuri tööstusest. Milles on asi? Üks ketraja ütles: see maha muutub lantsa hullumajaks ja ta ütles sidamast. On ju inimvõimel piir ja loomulik, et ennoolematuid töötlemusi nõudes tuleb töötajatele kindlustada ka eesrindlikud töötamistingimused. Autorid lähenevad probleemile sügavuti ja ei piirdu üksnes illustratiivsete kaadritega ketrusmasinatega töötavaist = jooksvaist tööstusest, vaid püüavad süngroonreportaaziga viia meid lähemale töötajate suhtumisele oma töösse. Kontrastina neile tõsielufilmi-

Kevadhooaeg

dele, mis esindavad meie dokumentalistikas ühiskondlik-poliitilist e. kriitilist suunda, mõjus emotsionaalne P. Toominga «Hetked». Üks meie silmapaistvamaid fotograafe on osanud luua igati meeldiva kollaaži lausahtlisse vedelavatest või muuseumiseinal rippuvatest tihti mittemidagiütlevatel fotodest ja pannud nad rääkima.

Järgmisel õhtul oli meie tähelepanu orbiidis tavaliselt küll väiksema ekraani vahendusel tuttav «Eesti Telefilm». Külas olid režissöör Mati Põldre ja Eesti NSV Kinematograafistide Liidu teine sekretär Rein Karemäe. «Mina ise» paclus lihtsusega, milles oli labatud randlane oma muredest rääkimas. «Meie Artur» — üks pea tulevased põlvkedki meie tuntud laulumees näha-kuulda saama. «Igavesti Teie...» jääb meelde kui film kunstnikust, kellest meie tänased noored küllaltki põgusalt kuulnud on, kuid kelle meloodiad sõna tõsisel mõttes igihaljaks on jäänud.

Lõpuks vaadati ka mõningaid prantsuse dokumentaalfilme, mis kahjuks just illustreerivate looduspiltide tasemele jäid. Meie filmiloojate tulevikuplaanides on valmimas peagi noorte-kassett, kolme noore režissööri ühistöö. Uued tööd võtavad käsi- le ka K. Kiisk ja A. Kruusement, on oodata kaastööd ka A. Tar- kovskilt.

Ag ainult dokumentalistika reklaamile meie filmiklubi siiski veel spetsialiseerunud ei ole. Tutvustamist vajavad nii filmiklassika kui ka mitmete teiste maade tänaste autorite huvitavamad tööd. Nii vaadati Lodzi teatri- ja filmi-instituudi kasvandiku, Venetsia ja Moskva rahvusvaheliste filmi-festivalide laureaadi Zanussi ilmi «Illuminatsioon», mis oma temaatikaga eriti meid kui üli-õpilaspublikut köitis.

Lähemal ajal on kavas tutvustada filmikunsti ajalugu: Ameerika režissööride D. W. Griffith'i ja T. Ince'i tummfilme ja meie maa filmiklassiku F. Ermleri tummfilmi «Impeeriumi killuke» (1928).

Uuematest filmidest on kavas poola režissööri A. Wajda, ungari režissööri Z. Fabri, samuti SFV, inglise ja loomulikult ka Nõukogude kineastide paremaid töid. Täpsemad teated nagu ikka kuulutustel.

REET RISTLAAN
Filmiklubi juhatusel liige

SOTSIALISTLIK VOISTLLUS

15. veebruaril toimunud instituudi parteiorganisatsiooni ja nõukogu ühisel lahtisel koosolekul tehti traditsiooni kohaselt kõrvuti talvise eksamissessiooni tulemustega kokkuvõtteid ka möödunud 1976. aasta sotsialistlikust võistlusest ning võeti vastu uued kohustused Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni juubeliaastaks ja küm- nendaks viisaastakuks tervikuna. Meie instituut täitis kõik 1976. aastaks võetud sotsialistlikud kohustused. Rahvamajandusele anti 1150 kõrgema haridusega noort spetsialisti-inse- neri ja ökonomisti. Teadustöö tulemuste juurutamine andis aga 8,1 miljonit rubla majanduslikku efekti.

Sotsialistlik võistlus teaduskondade, kateedrite, TU laborite, allasutuste ja isemajandavate osakondade vahel on alates 1974. aastast toimunud ühise kompleksarvestuse süsteemi järgi. Mõningatest väikestest täiendustest oli juba juttu käesoleva aasta «TP»-s nr. 2. Parema

ülevaate saamiseks avaldame järgmises «TP»-s iga alagrupi kolm paremat nii kokkuvõttes kui ka üksikute tööloikude ja eksperthinnangute alusel. Kuna instituudi parima kateedri väljasegitamine toimus kaheringiliseks, siis olgu siinkohal loetletud ka kõigi teaduskondade parimad kateedrid:

poliitökonoomia, graafika, elektriiniamid, automaatika, masinaehituse tehnoloogia, sannaartechnika, orgaaniline keemia, tootmise ökonomika ja organiseerimine, üldtehniline. Suuri ootamatusi kokkuvõtete tegemisel ei ilmnunud. Peaaegu igas grupis on välja kujunenud oma «juhtgrupp» ja «autsaidid». Selline olukord ei tule aga võistluse üldisele vaimule kasuks, sest praeguses olukorras puuduvad autsaidid sageli reaalselt väljaveatav juhtgrupi püüdmiseks. Nähtavasti tuleb otsida võimalusi süsteemi paindlikustamiseks, et arvesse võtta lähteotsustuste erinevusest tingitud vajalike jõu-

pingutuste suuruse erinevust samade tulemuste saavutamisel. Lühidalt tahaks peatuda ka eksperthinnangute küsimusel, mis on kõige enam poleemikat põhjustanud. Allakirjutatu on endiselt veendunud nende vajalikkuses ja põhjendatuses. Küll aga näitasid 1976. a. kogemused, et ekspertide ülesanded vajavad igakordsel hinnangute kogumisel täpsustamist. Nii näiteks esines juhuseid, et õppetöö tulemuste hindamisel lähtuti ainult viimase, s.o. 1976/77. õ.-a. talvise eksamissessiooni tulemustest, unustades sootuks 1975/76. õ.-a. kevadised tulemused. Erandlikult ei ole ka vastupidised «pikaajalise mälu» ilmingud. Sellega seoses on teretult kõik konstruktivsed ettepanekud sotsialistliku võistluse süsteemi täiustamiseks, mida palume esitada instituudi a/ü.-komiteesse.

OLAV AARNA
a/ü.-komitee õppe-teadustöö komisjoni esimees

SERGEI DOKELIN 60

4. märtsil saab 60-aastaseks meie üks staažikamaid õppejõude dots. Sergei Dokelin, kelle õpingud ja töömeheteed on TPI-ga seotud alates 1936. aastast, mil tänane juubilar astus Tallinna Tehnikainstituudi ehitusosakonda.

Edukad õpingud katkestas sõda, mille S. Dokelin tegi läbi kuni võiduka lõpuni. Vahepealt pärast demobiliseerimist jätkas ta õppimist ja lõpetas 1947. a. TPI ehitusinseneri kutsega. Edukale lõpetajale tehti ettepanek jääda tööle meie õppeasutusse.

S. Dokelin on kogu oma teenistusaja aktiivselt osalenud instituudi ühiskondlikus elus, olles mitmel korral parteikomitee ja majandusteaduskonna parteibüroo liige, mitmekoosseisuline lektor NLKP Keskkomitee Kõrgemas Kaugõppe Partei-

koolis ning aktiivne loengupida- ja ühingus «Teadus».

Õppejõu tegevuse kõrval on S. Dokelin teinud väsimatult ka teaduslikku uurimistööd, mille tulemusena valminud väitekirja kaitses ta 1955. aastal. Mõne aasta pärast edutati juubilar, nüüd juba dotsendina, ehitusteaduskonna dekaaniks. 1967/68. õ.-a. valiti S. Dokelin äsjamoodustatud ehituse ökonomika ja organiseerimise kateedri esimeheks juhatajaks. Praegu on ta sama kateedri dotsent.

Juubilaril on autasustatud nelja medali ning Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga. Jätkugu meie kolleegil ka edaspidisteks aastateks tugevat tervist, elurõõmu ja värsked ideid teaduspöllum.

Ehituse ökonomika ja organiseerimise kateeder

6. märtsil vilksatab mööda 50. verstaapost Anatoli Rõbakovi, kehalise kasvatus kateedri vanemõpetaja.

Tõesti vilksatab, sest juubilarile endale ja kogu instituudiperiele, kes seda haruldast loomvõimega pedagoogi juba 25 aastat tunnevad, on see «kiirustamine» jäänud märkamatuks. Seda on kindlasti soodustanud juubilaril mitmesuguste huvide kokkulangemine ametialaste vajadustega. Neid hobby'sid on olnud palju ja nad on ilmunud otse alfabeedilises järjestuses

a = akrobaatika — mitmekordne Tallinna meister, kauaaegne selle ala treener instituudis, autoasjanduse spets (omab juba kolmandat masinat!).

b = badmintonist, selle üks pioneere meil; batuudihüpped — selle julgustõudva spordiala treener, valmistanud ette üle 20 järgusportlase;

d = deltaplanerism — meie vabariigi ühe noorema spordiala viljeleja, konstruktor, vastava sektsiooni juhendaja

ANATOLI RÕBAKOV 50

1941. a. saadeti ta Saaremaa ELKNÜ Komitee poolt üleliidulisse pioneerilaagrisse «Artek». Suure Isamaasõja algul ta evakueeriti. Vahepealt pärast sõda tuli ta Kuressaare Keskkooli, mille lõpetas 1946. a. Järgnesid õpingud TPI mehaanikateaduskonnas, mille diplomit sai insener-elektrikuna 1951. a. Peale instituudi lõpetamist järgnes töö TPI-s üliõpilaste tööstuspraktika juhatajana ja vanemõpetajana. Aastail 1959—1961 töötas juubilar ENSV Riikliku Kõrgema ja Keskeriharduse Komitee õppemetoodilise töö valitsuse vaneminspektorina ja hiljem peainspektorina. 1956. aastast on ta NLKP liige.

Alates 1961. aastast on juubilar etu jälle TPI-ga seotud, olles õppejõuks teoreetilise ja üld-elektrotehnika, informatsiooni-tehnika ja alates 1969. aastast elektrimasinate kateedris, mis

TPI-s, NSV Liidu Lauglejate Föderatsiooni liige.

h = helikopteri konstrueerija aastatel 1950—60;

f = filmiamatöör — NSVL Kõrgema ja Keskeriharduse Ministreeriumi 3 medalit sporditemaatiliste filmide eest;

k = katamaranaide K-1 ja K-2 konstrueerija-ehitaja, Peipsi ja Pihkva järvede ristipõiki läbikihutaja;

l = lopingu — julgust ja otustusvõimet arendava võimlemisriista (kolmel teljel pöörleva kiige) konstrueerimine = autoritunnistus, vastava harjutuskava koostamine;

m = metroloogia — mõõteriista valmistamine suusaradade mõõtmiseks = autoritunnistus.

Jne., jne., jne. Soovime juubilarile õnne ja püsivust kogu alfabeedi läbimiseks.

KOLLEEGID

VIKTOR KESKÜLA 50

3. märtsil sai 50 aastaseks meie kauaaegne kolleeg, elektrotehnika aluste kateedri dotsent VIKTOR KESKÜLA. Juubilar sündis Saaremaal.

hiljem reorganiseeriti elektrotehnika aluste kateedriks. Kandidaadiväitekirja kaitses ta 1967. a.

Juubilar on aktiivselt osalenud ka instituudi ühiskondlikus elus. Ta on olnud teaduskonna parteibüroo liige, büroo sekretär, valimisjaoskonna juhataja jne. Oma teadustöös on juubilar põhiliselt tegelnud magnet-hüdrodünaamiliste seadmetega. Sellel alal on V. Kesküla saavutanud üleliidulise tunnustuse. Praegu, vanema teadustiku töötaja ametikohal, lõpetab ta nimetatud valdkonnas oma doktoriväitekirja.

Soovime V. Keskülaile tugevat tervist, energiat ja edu pedagoogilises, teaduslikus ja ühiskondlikus töös.

Kolleegid elektrotehnika aluste kateedrist.

8. märtsil

MAAPALLI INIMASUKAIST
SEE POOL,

kes TEIE läbi aastatuhandete kaljukoobastest kuni Öismäe valgete majadeni TÄNAST ja HOMSET oma kätel kandes elete ELUPUUDENA võrsunud meie kõrval...

MAAPALLI INIMASUKAIST SEE POOL, kellele TÄNA toob teisest poolest vend, poeg, peig või teinepool

mitme mandri paljude maade tuhandetes kodudes öite silmadesse peidetud siiraid soove...

Edasisekski TEIE — TEGEMISTE TARMU, ODUSAT ÖNNE, SUVEKUUMI SÜDAMEID!

OTTO ROOTS

Loengu kolmveerand- või poolteistundi ei võimalda õppejõul iga üliõpilasega eraldi tegeleda, eriti kui auditooriumis on suure voo loengul koos mitu õpperühma. Õppejõul, eriti kui ta tunneb end olevat eelkõige pedagoog, on siiski võimalus olla õppejõud ka väljaspool loengu või seminari väga rangeid raame — nimelt tudengite kursuse- ja diplomitööd või ÜTÜ liinis tehtavaid töid juhendades. Konkursitööd juhendades on õppejõul võimalik ühelt poolt lähemalt tundma õppida üliõpilase iseloomu ja tema võimeid, samal ajal aga saada ka ise rahuldust oma tööst juhendajana, mis ongi üks osa konkursitööde juhendamise eest antavaist moraalseist stiimuleist.

Politökonomia kateedri dotsent JEVGENIA LOOV ütleb, et talle meeldib juhendada tudengite konkursitöid ja et see on pakkunud talle rahuldust. Tema üliõpilased on politökonomia-alaste töödega toonud auhindu ÜTÜ instituudisises-

JUHENDAJA ARVAB: «TAHET, HUVI, PÜSIVUST!»

telt, vabariiklikelt ja üleliidulistelt konkursidelt. Millised on või peaksid olema üliõpilase ja juhendaja suhted, kust ja kuidas «tulevad» auhinnad, kes on potentsiaalne üliõpilasteatur? Neile küsimustele võib vastata mõneti. Jagagem allpool dots. Jevgenia Loovi arvamusi teemal juhendaja—juhendatav. Kõrva taha on midagi ehk panna neilgi tudengeil, kel konkursitöödes osalemine alles plaanis ja mõtetes.

Õppejõul-juhendajal pole võimalik tema poolt juhendatava töö tegemise algusest väita, et töö tuleb väga hea. Juhendaja võib küll loota andekale üliõpilasele, aga tulemused selguvad alles töö käigus. Nn. «kursuse tipud», väga andekad tudengid, on sageli kõigegea tegelevad, oskamata end kontsentreerida antud momendil kõige vajalikuks. Sellepärast võib käibemõiste järgi keskpärane tudeng märksa paremaid tulemusi. Tudengil, kes tahab konkursil saavutada mõnikord andekatest edukalt osaleda, on vaja eelkõige HUVI aine vastu, teiseks pisut ka auhannust — tahet konkureerida ja konkurentsipüsida, ja kolmandaks ilmingimata PÜSIVUST. Sageli jääb va-

jaka just viimasest. Näiteks tuleb üliõpilane juhendaja juurde, tal on kaasas 10 lehekülge valmistööd ja ta on kirjutatu briljantsuses hingepõhjani veendunud. Kui tal pärast juhendaja juurest lahkumist 10-st leheküljest vaid 3 head ja õiget alles on ja ta taipab, et 10 täisväärtusliku lehekülje saamiseks peab ta veel vähemalt korda kolm juhendaja konsultatsioonile minema, et on vaja veel raamatukogus istuda, veel kirjutada, veel TÖÖD TEHA, siis... Siis jõuabki tudeng katsekivini PÜSIVUS JA TÖÖTAHE, mille puudumise taha kahjuks paljud pidama jäävadki. Ühtlasi lülitub just sellel algusetapil selgelt sisse juhendaja osa — see, kuidas ta suudab selgitada üliõpilasele, et miski ei tule iseenesest kätte, et keegi pole meistrina sündinud, et tema, juhendajagagi, on juhtunud algul sama või veel hulsiinkohal, kuidas ta I kursusel oma Kasahstani-teemalise maieingi. Dots. Loov meenutab jandusgeograafia-alase töö nõutud 25 lehekülje asemel 60 kirjutat ja oli veendunud, et paremini enam polnuks saanud. Juhendaja aga ei teinud tööd lahtigi, palus kirjutada uue,

25-leheküljelise. Veel pisut sellest vajalikust auhannusest. Paraku on nii, et instituudisesele konkursile jäävad tudengid tööde esitamisega ikka kahe-teistkümnendale tunnile, jääb poolikuse tunne. Kui siiski saadakse II või III koht, tekib positiivne trots: kuidas, aga ma ju ometi saan paremini! Ja sageli saadaksegi, tänu tahtele olla parem, istutakse raamatute taga, väärilikkuse- ja esinetakse vabariiklikul konkursil veel edukamalt.

Dots. Loov ütleb, et politökonomia-alaste tööde konkursi heale kordaminekule aitas mitu aastat südamega kaasa konkursi žürii esimees dots. Leonid Brutus

Juhendaja—juhendatava suhetest rääkides jõuame ikka ja jälle selleni, et dots. Loov rõhutab: hea töö tegemiseks peab tudengil olema TAHET, HUVI ja PÜSIVUST. Siinkohal toob ta näiteks ühe oma juhendatavatest, Reet Rutuse õpperühmast TP-61, kes 1975/76. õppeaastal saavutas oma konkursitööga instituudisiseselt II koha, vabariiklikul konkursil tuli esimeseks. Juhendaja peab teda potentsiaalselt ka üleliidulisel konkursil hästi esinejaks, sest tal näib jätkuvat ülalmainitud kolme iseloomujoont. Reedaga endaga paraku vestelda ei õnnestunud: naistepäevaeelsel nädalal oli ta sõitnud Bakusse, esinema sealsel ÜTÜ konverentsil.

HILLE KARM

◆ Nimi kiituskäskkirjast ◆ KO-61 on keemiateaduskonna nimekamaid õpperühmi. Fotograaf Verner Puhm tabas laboris selle grupi ühe tubliima tudengitüdruku — NELLI NERGI.

NATUKE NÄHTA

MEIL KÜLAS AJAKIRI «VOORUS»

Bille saatis kirja. Kiri oli niisugune: «Käisin ühe poisiga. Käisime teatris, kinos ja kunstnäitustel. Pärast õhtul musitasime, laupäeviti rohkem. Kuid pois tahab veel rohkem. Muudu lubas ära minna. Pilliroo Maie juurde.

Küsisin rühmajuhendajalt, mida teha. Too vaatas mulle otsa ja soovitas arsti poolt läbi astuda. Miks ta mind sinna saatis, ei tea siiani. Armsad «Vooruse» ajakirjanikud, mida teha???

Tometusse tuli palju kirju. Kõik jagasid Bille muret. Mõned ei kannata trükivalget. Huvitavamad on järgmised: * Minul oli analoogiline juhtum. Kuid mina alla ei andnud. Ülesin, et teeme pulmad, siis saad mis tahad ja rohkem. Ega sa mul esimene ole.

Maimu K. (3 lapse ema) * See on väga inetu, et noormees netult sellist õhtrit nõuab. Sest see, mida ta nõuab, on tütarlapse kõige väärtuslikum, kõige hinnatum, kõige... noh, mõistate.

Tead, Bille, see pole mingi armastus. Kui ta sind tõesti armastab, las siis kannatab. Tõelisele tundele pole säärased tõestusi tarvis.

Elsa Tikkerberry, 42. a., vallaline.

Mida teha Billega?

* Bille, ära piparda.

Energeetikateaduskonna meespere.

* Minule jääb mõistmatuks, armas Bille, Teie rühmajuhendaja positsioon selles küsimuses. Näiteks, ta oleks pidanud Teile selgeks tegema, et Teie vanuses on suguelust eemalehoidumine ääretult kahjulik. Samuti oleks ta pidanud valgustama Teid rästusvastaste vahendite kasutamisaspektis.

Tahaksin veel kord toonitada vajadust tõstmaks rühmajuhendajate kvalifikatsiooni seksuaal-intiimsuse küsimuste sfääris.

Istu Mahand, rühmajuhendaja * Bille, sa oled loll. Olgu tiit kähku olla, ega ta kuskile pääseda saa. Ei mul pole su supinähka tarvis. Ja mis sa plärad üle terve kooli?

M. Pilliroog

* Meite aal oli seda moodi asi hoopis teist moodi. Poisid käisid ehal ja piud olivad hoommikuni välja. Elu oli siis hoopis raskem, põlnud ei mattratist ega soffat.

Aga kui aig küps oli, pani isa mehele. Ära sa karda, asi pole hull miskit, lase aga pois teki alla, päamine, et asjast jagu saaks. Küll sa pärast kooli mehe saad üheskoos kortri, autu

ja ammetiga.

Klaudia Kardinaala, 78. a.

* billele oooo bille süütu hing su pea on puru täis üks pois on sul ja ning ta su'ga kinos käis

* su voorus kaunis on ja selle pärg on süütus kuid seda hoida käes on väga, väga tüütu

ARTUR NORMEES noorluuletaja

* ...Ja mida ...need noored ...oma päid ...vaevavad. Kõik ...võimalused on neil... õpi tööta tee sport... Elu on neil liiga hea, pole muret... ei miskit...peale mõista anda, küll siis... tuleb.

I. K.

TOIMETUS.

Kallis Bille, mida me küll öelda oskaksime? Nagu näed, kirjad, mida kaastundlikud kodanikud saatsid, on igasugused. Ei me kedagi laida, ei me kedagi kiida, ise oled juba suur tüdruk. Pead ikka ise otsustama. Tõsta õppeedukust ja ühiskondlikku aktiivsust. Parimate soovistega «Vooruse» südameasjade osakond.

ÕPPIDA ISE...

(Algus 1. lk.)

◆ Milline peab olema sinu arust üks õige üliõpilane ja kas tipikas annab selle mõõdu välja?

Üliõpilane peab olema ühiskondlikult aktiivne, laia silmaringiga noor inimene. Kaugeltki kõik tipikad pole aga veel sellised. Suured lootused asja parandamiseks on pandud ÜPP-le. Tahaksin lisada veel üht: üliõpilaste aktiivsuse hindamisel pannakse lisapalle rühmavanematele, kas ei tuleks edaspidi seda teha ka komsorgide ja teaduskondade büroode liikmetega? Pahatühti on rühmavanem ainult selleks, et kan-

da päevikut kotis. See aga ei näita veel tema ühiskondlikku aktiivsust.

◆ Mis sulle üle kõige maailmas meeldib? Armastan suurt kiirust, piibelehti ja Tšaikovski «Luikede järve».

Kõige lõpuks tahtis Ewe veel kõigile südameks panna, eelkõige aga I kursuse tudengitele, et nad õpiksid õppima ja iseseisvalt töötama, õpiksid ise enda eest vastutama. Vanematele kursustele aga soovis Ewe jätkamist samas vaimus ja veel paremini.

Küsitlenud KRISTA RAUKAS KÜ-81

Kahel esmaspäeval, 21. ja 28. veebruaril oli «EVA» klubis komsomolikomitee ja Üliõpilasklubi korraldusel TPI DISKORTI KONKURSS-ÜLEVAATUS.

Kuigi huvi selle esmase ürituse vastu oli suur, ei ilmunud osa end kirja pannud diskoreid lihtsalt kohale. Tea, kas mõjuvas esimese päeva kõrge tase end tahaplaanile suruma või oli põhjus kusagil mujal?

Kuid konkurs-ülevaatus siiski toimus ja peab ütleva, et kahel õhtul oli võimalik jälgida küllaltki eripalgelist diskoprogramme, esitatuna samuti küllaltki erineval tasemel.

Kuulates jäi mulje, et antud hetkel pole lääne muusikas kindlat liiderrühmi ega solisti, keda diskoreid oleksid võrdset eelistanud, kuid nõukogude muusikas olid diskoreid poolt enam soositud David Tuhmanovi ja Georgi Garanžani heliplaadid.

Diskoreite konkurss-ülevaatus oli eelnevaks jõuprooviks ja kogemuste vahetamiseks enne märtsikuist vabariiklikku diskoreite tariffitseerimist.

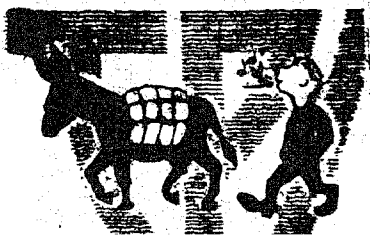
Ja nüüd meie konkurss-ülevaatus laureaadid: PAVEL STAROSTIN (AV-87) RAIVO RAIDAM (AV-41) EINAR KAPP (ED-81).

LAUL VÕLUB

Möödunud aastase taidluskonkursi laureaat on majandusteaduskonna tööstuse planeerimise eriala III kursuse tudeng ANNE VAARMANN. Preemiaks oli suvine reis Rumeeniasse. Tänavu sügisel sai ta ka ETV Noortestuudio saatesarja «Kaks takti ette» I voo laureaadiks. Õppimise ja laulmise kõrval on Anne veel «Eva»-klubi nõukogu liige ja seega kaasüliõpilaste hubaseks ajaviiteks omajagu kaasa aidanud.

Kuidas temal ja teistelgi sel aastal taidlusfestivalil läks, seda juba järgmises «TP»-s, sest edukamad selguvad täna, reedel, 4. märtsil kell 15.30 aulas.

«Mürrajad» mägedes

nädalaks, eemal tsivilisatsiooni probleemidest ja tüütutest püüskendustest. Marsruudi järgi tuli ronida Euroopast Aasiasse ja tagasi, olenevalt ilmast tõusta tippudele ja laskuda alla suuskadel kokku üle 250 km.

Põhja-Uraali pooleteise-tuhandelise tippe võib suusamatkal vallutada mitut moodi: panna laager lähedusse üles ning teha radiaal, jätta seljakoti ja suusad mäeküljele või koos seljakottidega lihtsalt üle tipu suusatada, kui seal lund jätkub. Kõiki võimalusi sai proovitud.

KOIGE PIKEM PÄEVATEEKOND oli üle 30 km ning lõpus mainasjutuliselt ilusa kuru ületamisega. Loomulikult pidime raja ise sisse ajama.

KOIGE LÖBUSAM TELGIÜÖ oli Arne sünnipäevapüü, kui väljas oli 40° külma, aga hääled olid hoopis laulmisest ära.

KOIGE RÄNGEM PINGUTUS oli viimaselt kurult laskumine, kui raskuskütlendus enam midagi ei tähendanud ja tuul meid vägisi mäest üles lükata tahtis. Kuru oli väga kivine ning suuski kaenlas hoides oli raske mitte muutuda mingiks propelleriga varustatud ja ebamäärases suunas lendavaks subjektiks. Isegi pealik muutus tõsiseks, pani mustad prillid ette, haaras kõige väiksemal matkajal igaks juhuks kraest ning sellele toetudes (või vastupidi) loovis õnnelikult alla oru.

KOIGE EBAMEELDIVAM HETK oli igal hommikul, kui poolpimedas ja suures segaduses tuli oma riided üles leida, väljas aga juba telki pea kohalt maha kisti. Keegi poriseb kuskil telginurgas: «Küll oleks hea,

kui oleks paks karusnahk seljas, raputaks aga karvad kohevile ja suusataks minema!»

KOIGE MEELDIVAM aga oli see-eest õhtu, kui telk üles pandud, ahi küedema saadud, märrajad riided ja saapad kuivama riputatud ning äsja lõkkel valmis saadud «lõkutus» telki ulatati — ämbritäied suppi ja kompotti.

Umbes nii me seal siis «mürrasime». Kellel nüüd huvi suusamatka vastu tekkis ja kes ise ka nõrganärvilised ei ole, pöörduge julgelt Matkaklubi poole. Seal saab vajalikku nõu ja abi selliste ettevõtjate korraldamiseks.

MAIRE NÕMPERE TL-81

sport

MIS TULEMAS?

Neljapäeval, 10. märtsil, kell 17.30 Mustamäel kateedritevahelise teatesuusatamisvõistluse. Pühapäeval, 13. märtsil Aegviidu spordibaasis suur talispordipäev, kus kavas võimete kohaselt valitud rajal suusamaraton ja kelgutamise võistlused.

Oppejõudude ja teenistujate meistrivõistlustel suusatamises Aegviidu spordibaasis 27. veebruaril osales 54 võistlejat. Tore tähelepanväga heast libisemisest tingituna head tagajärjed ja mõnus saun andsid kõigile põhjust sportlikult veedetud pühapäevaga rahule jääda. Tänuksõnad on ära teeninud ka rajameistrid R. Nõu, A. Opik ja O. Käper, kes nägid palju vaeva hea raja ettevalmistamisega.

Tehnilised tagajärjed:
NAISED: juuniorid 5 km.
Viive Armei (kehal. kasvat.) 19.31; Ebe Agan (toid. tehnol.) 20.40; Urve Loigom (toid. tehnol.) 23.56. seeniorid 3 km.

Aino Nurme (kehal. kasvat.) 14.26; Raaja Aluvee (soojustehn.) 14.52; Mare Altsaar (füüs. keem.) 15.36. veteranid 3 km.

Heli Koitla (filosofia) 24.15.

MEHED: juuniorid 10 km.
Rein Nõu (kehal. kasvat.) 33.20; Pärtel Tõnberg (füüs. keem.) 35.56;
Leo Polt (TOT) 36.52. seeniorid 5 km.

Ivar Tammeraid (matemaat.) 18.12; Meelis Ideon (raamatukogu) 18.58; Väino Voltri (ehituskonstr.) 20.47. veteranid 5 km.

Hugo Kaselaan (kehal. kasvat.) 18.32; Eeli Tiigimägi (elektrisüst.) 19.26; Heino Koppel (matemaat.) ja Olev Tapupere (elektrisüst.) 19.34.

Kateedritest oli osavõttul parim füüsikaline keemia matemaatika ja soojustehnika ees.

KALJU VAIKJÄRV

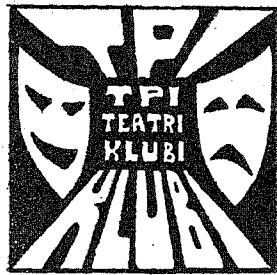
Kateedritevahelisel välkturniiril korvpallis osales 9 võistkonda. Pingeliste ja ka üllatustega kohtumiste tulemusena jõudsid finaali sanitaartehnika ja elektrilajamite võistkonnad. Nende omavaheline võistlus arenes punkt-punktil, kusjuures 9 korda oli seis viigiline. Minut enne lõpuvilet juhtis veel elektrilajamite võistkond 3 punktiga. Alles lõpu sekunditel suutis suuremate kogemustega sanitaartehnikute võistkond võidu kindlustada tagajärgel 48:47. Võitnud võistkonnas mängisid V. Suurkask, T. Koppel, A. Lääne, A. Vösu, L. Hink, J. Lamp, T. Jätmaa.

UNO PURRU

- 5. märts, 17.00 aulal, Moskva üliõpilasteater «Epopoos».
- 11. märts, 17.00 aulal, RAT «Estonia» artistide kontsert.
- 12. märts 16.00, ekskursioon TRA Draamateatrisse. Juhendab Kalju Haan, Teatriklubi liikmetele.
- 13. ja 15. märts, etenduse «Õnne sünnipäevaks, Wanda June!» ühiskülastus, Teatriklubi liikmetele.
- 17. märts «Evas» 19.00 näidendi «Õnne sünnipäevaks, Wanda

- June» arutelu. Külal. M. Miki-ver.
- 25. märts 15.00 aulal, ENSV Riikliku Noorsooteatri konverents.
- 26. märts, 17.00 aulal, ENSV Riikliku Vene Draamateatri etendus. Kohtumine teatri peanäitejuhi V. Tšeremjoviga.
- 30. märts, 17.00 aulal, ENSV Riikliku Nukuteatri etendus «Väike Hiilar», 20.00 «Evas» kohtumine kollektiiviga.

MEIE teatrikuu

◆ Kott, kuhu sa tüdrukuid?

MEELIS PÄÄRO

• B O N J O U R F R A N C E ! •

(Algus s. a. 5. «TP»-s)

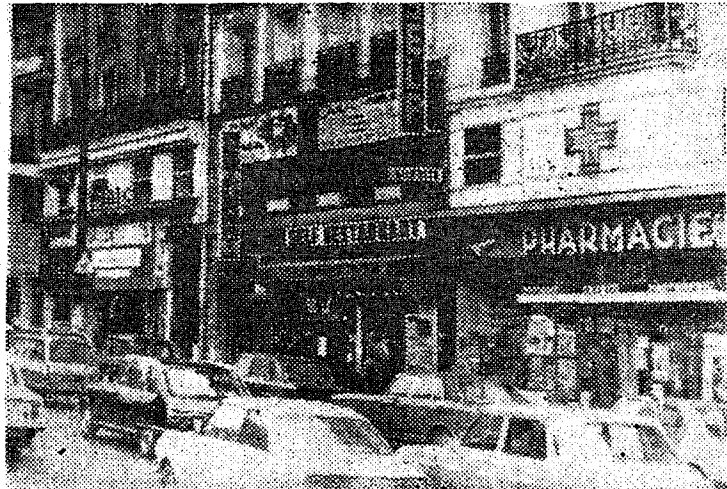
MÕNI SÕNA PRANTSUSE KÜÜGIST.

Hommikusöök on kogu Prantsusmaal ühesugune: tass kohvi või kakaod, paar väikest saiakest, või ja džemm. Sööd selle ära ja mõtled, et küll oleks hea, kui süüa ka saaks. Aga õnneks saabub varsti päästev lõuna. Pariisis saime toidu kätte talongidega. Igaks lõunaks kaks talongi; üks veini, teine supiste jaoks. Tegelikult väis oma maitse järgi valitud lõuna koosneda kuni viiest komponendist, sealhulgas üks praad, salatid, magustoit... Valida oli tavaliselt paar erinevat veini, mahla, mineraalvett, kolm-neli salati ja varieeruvate lisanditega praadid, mitut sorti juustu. Magustoiduks saime kompotti, kooki, puuvilju, jäätist... Üldiselt olid kõik meile pakutud road söödavad. Iga lõuna- ja õhtusöögi ajal pakuti kindlasti juustu. Prantslased on maailma kõige suuremad juustusööjad. Väga palju tarbitakse ka linnuliha.

Kartus, et Prantsusmaal võib nägja jääda, on seega põhjendamatu. Pärast kõige tugevamat lõunat ei tahtnud õhtul süüa nähagi. Pikim lõuna vältas 2,5 tundi. Isegi õhtusööki söömata kurtsid meie neiud, et nad võtavad kaalus juurde. Aga ega's naiste juttu või uskuda. Poisid võtsid üldiselt veidi kaalust maha. Järeldus: kes tahab saledaks saada, see ei pea mitte Prantsusmaale minema, vaid hakaku iga päev tantsima!

21. november. Terve päev sõitsime mööda igavalt halli magistraali Pariisi poole.

22. november. Hammikul Pere-Lachaise kalmistule, mille müüri ääres hukati viimased kommunaarid. Kalmistule on püstitatud suured sünged,

● Pariisi tänavapilt.

kannatust väljendavad skulptuurid Teise maailmasõjas vangilaagrites piinelnuile. Seisatusime ka «Internatsionaali» autori E. Pottier' haua juures.

Edasi jalutasime mööda Montmartre'it. Eelkõige on see Pariisi südames asuv küngas tuntules saanud sellel töötavate tänava-kunstnikega. Väikesel platsil majade vahel töötasid paar tosinat kunstnikku. Leidus ka osava käe ja terava silmaga paberilõikajaid, kes mõnekümne sekundiga tegid valmis kellegi siluettportree ja küsisid selle eest 10 franki. Montmartre'il asub Sacre-Ceuri kirik, mis ehitati pariislaste pattude lunastamiseks. Üldse olevat prantslastest umbes kolmandik usklikud, põhiliselt katoliiklased.

Pärast lõunat käisime Pariisi vanakraamiturul. See võtab

enda alla mitmekvartalise maaala ja nädala lõpus haarab ka ümberkaudsed tänavad. Turul leidus kõike, alates raudriidest ja vanast mõõblist ja lõpetades kaasaegse elektroonikaga. Keegi ettevõtlik sell ostis, müüs ja vahetas näiteks jalgrataste vedavaid hammasrattaid koos pedaalidega.

23. november. Ekskursioon Versailles'isse jäi Maroco kuningas Husseini pärast ära. Nimelt peatuvad Prantsusmaale saabu-nud kõrged külalised Versailles'is ja nende sealviibimise ajaks piiratakse turistide voolu.

24. november. Motovõistlustega tuntuks saanud linn Le Mans. Meile tehti ekskursioon maanteele, mida kutsutakse 24 tunni sõidu trassiks. 14 km pikkusel autorajal on võistluskiirus kuni 350 km/t. Rajale võib

korruga minna kuni 55 masinat, nii paljudele on teenindusbokse. Eraldi radu on mootor-ratastele. Võistlusi jälgivad 7000 politseinikku ja 150 arsti. Raja peatribüüni lähedal on vanautode muuseum. Vanade iseliikuvate töldade kõrval on koha leidnud ka Hitleri soomustatud limusiin (kaal 7 t, kiirus 200 km/t) ja kaks «Vormel-1» tüüpi võidusõiduautot. Kõik autod ja mootorrattad on tehniliselt korras ja vajaduse puhul sõidetavad.

26. november. Versaille. Suur hoonetekompleks, kus elasid ja valitsesid Louis XIV, XV, XVI. Kuningaloss on ehitatud osade kaupa ümber Louis XIII ajaloos. Aastail 1833-1837 korrastati hooned rahvusmuuseumiks. Kahjuks oli lossi sisustus siis juba maha müüdnud. Praegu püütakse lossi esialgset sisemust taastada. Täies ühis on imeteldavad restaureeritud lae- ja seinamaalid, gobeläänid ja nikerdused. Automaatika hoolsa järelvalve all on eksponeeritud kullast-briljantidest kuningakroon ning ehted.

Omaette elamus oli vahakujude muuseum. Ühes saalis on esindatud tänapäeva kuulsad inimesed (L. I. Brežnev, M. Mathieu, L. de Funes, C. Clay jt.), teistes episoodid ja üksikisikud Prantsusmaa ajaloo.

Tore mälestus jäi miraažide toast. Väikeses peegelseintega ruumis loodi dekoratsioonide, muusika ja värvimänguga meeldiv vaatepilt.

28. november. Louvre. 16. sajandil ehitatud renessansi pärl. Aastast 1793 paikneb seal kunstimuuseum, kus kunstiväärtusi üle kogu maailma. Kogumisväärtuseks loetakse vaid vähemalt sajandivanuseid teo-

seid. Kuna lossi ühes tiivas paikneb finantsministereium, siis on muuseumis ruumikitsikus ja eksponeerida saab vaid väikest osa kogust. Ajapuudusel tormasime giidi järel vaid kõige tuntumate teoste («Milose Venus», «Mona Lisa»...) eest läbi. Mona Lisa saladuslikku naeratust valvavad mundrimees ja elektroonika. Maali kaitsva klaasseina purunemisel rakendub töösse häiresignaal, maal ise aga transporditakse automaatselt kaks korrust kõrgemale tulekindlasse šeffi. Tühjaks jäänud koha täidab koopias.

Õhtul päikeseloojangul kohvreid pakides tekkis mingi eriline tunne. Kuidagi kahju oli lahkumisele mõelda. Palju oli näinud, kuid veel rohkem jäi nägemata.

29. novembri hommikul viis buss meid lennuväljale. Lõppenud oli väsitav, ent väga muljeterikas sõit.

MERCI, FRANCE!

TEADE
Järgmine «TP» ilmub vene keeles.
Avaldame kaastunnet Lev Andrejevile isa SERGEI ANDREJEVI surma puhul. ET-81 ja rühmajuhendaja.

Vastutav toimetaja
O. PÖDER

«Таллинский политтехник», редактор, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükkkoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42.

Hind 2 kop.
MB-402257
Tell. nr. 523